

Virolai, a la Verge de la Pietat

*Flor del Montseny, Regina arbucienca
qu'Arbucies venerem
sigueu l'estel d'aquesta vall verdenca
i el nostre port de salvament*

Roser diví de mística alenada
que'ns emborratxes l'aire de perfum.
¡Oh sol de Déu! Què el foc de ta besada
annega nostre cor de goig i llum!

En eixa vall florida i riallera,
vareu volguer plantar vostre casal.
Mare de Déu, Vos sou la Primavera
que reverdeix el nostre rieral.

Vos sou el Sol, de nostra aimada vila,
Sol que aclareix les nits del nostre cor,
vos sou l'estrella, que titil·lant tranquila,
ens mostra el guspireig de vostre amor.

Els rossinyols a vostres peus salmegen
cantant-vos en llaor himnes divins.
Baixeu del cel, quan per veureu's deleixen
per cantà amb ells, angels i serafins.

D'un pom de flors és feta vostra cara,
d'un jorn de neu és fet el vostre front.
Siau la flor que en nostre pit s'ampara.
La neu del vostre foc que encengui el món!

De vostres fills, sereu sempre Senyora,
de nostre cor la llum i el pensament,
de nostre llavi la parla que s'arbora,
de notres passes la guia i salvament.

A vostres peus Arbucies s'es postrada
com un ramat que implora el vostre ajut.
Siau doncs la Pastora escarçada
que ens meni a les vessants de la virtut!

*Flor del Montseny, Regina arbucienca
qu'Arbucies venerem
sigueu l'estel d'aquesta vall verdenca
i el nostre port de salvament*